

Efter forslaget har skattemyndigheden altså alene en beføjelse, men ikke en pligt til at afslå anmodningen om forhåndsbesked, hvis boet ikke rettidigt indsender oplysninger, som det er anmodet om. Det må bero på skattemyndighedens skøn i det enkelte tilfælde, om den vil gøre brug af beføjelsen, eller om den eventuelt vil give boet en yderligere frist til at fremkomme med oplysningerne.

Af hensyn til en hurtig afvikling af sagerne bør det tilstræbes, at tilvejebringelsen af oplysninger koncentrerer mest muligt. Boet bør således i egen interesse søge at give de nødvendige oplysninger, allerede når det indgiver anmodningen om forhåndsbesked. Hvor skattemyndigheden anmoder om yderligere oplysninger, bør den bestræbe sig på så vidt muligt at medtage alle spørgsmål, som ønskes oplyst, i sin første henvendelse til boet. Det vil dog næppe helt kunne undgås, at skattemyndigheden senere må bede om yderligere oplysninger, f. eks. fordi de første indsendte oplysninger giver anledning dertil.

Det bemærkes, at boet kan rette henvendelse til overordnet skattemyndighed og eventuelt til folketingets ombudsmand, hvis det finder, at der kan rejses spørgsmål om forsømmelighed eller lignende fra skattemyndighedens side i forbindelse med sagsbehandlingen.

Spørgsmål 3.

Kan anmodning om forhåndsbesked kun indgives, når den tiltrædes af samtlige arvinger, eller kan f. eks. eksekutor indgive en sådan anmodning uden tiltrædelse af arvingerne eller med tiltrædelse fra et flertal af arvingerne?

Svar.

Efter de foreslåede bestemmelser i kildeskattelovens § 16, stk. 4, er det boet som sådant, der kan indhente forhåndsbesked. *Det offentligt skiftede bo* kan indgive anmodning om forhåndsbesked, selv om dette ønske ikke er tiltrådt af samtlige arvinger eller et flertal af dem. Skifteretten (og det samme gælder i eksekutorboer for eksekutor) må kunne anmode om forhåndsbesked, hvis en enkelt arving fremsætter ønske om det, forudsat at ønsket er rimeligt begrundet. Skifteretten (eksekutor) kan formentlig

også som et led i den procesledende virksomhed på egen hånd anmode om forhåndsbesked.

I *det privat skiftede bo* kan der kun kræves forhåndsbesked, hvis arvingerne er enige om det. Dette følger af de almindelige skifteretlige regler. Den enkelte arving har imidlertid altid ret til at kræve overgang til offentligt skifte. Overgår boet til offentligt skiftebehandling, er skifteretten som nævnt ovenfor ikke bundet til at følge flertallet af arvingerne. Kan arvingen give en rimelig begrundelse for sit ønske om forhåndsbesked, må det antages, at skifteretten fremsætter anmodning derom.

Spørgsmål 4.

Hvad ville der være til hinder for en regel om, at et mindretal af arvingerne kan kræve vurdering, anmode om forhåndsbesked eller kræve påklage til landsskifteretten?

Svar.

Som nævnt i spørgsmål 3 kan der i *det privat skiftede bo* kun foretages sådanne dispositioner, som arvingerne er enige om. Det ville således være klart i modstrid med de almindelige skifteretlige regler, hvis man på skatteområdet gav de ikke enige privat skiftende arvinger ret til at kræve vurdering eller forhåndsbesked eller til at klage over boets skatteansættelser m. v. Hver enkelt arving i *det privat skiftede bo* kan imidlertid til enhver tid kræve overgang til offentlig skiftebehandling.

I *det offentligt skiftede bo* er skifteretten og eksekutor ikke bundet til at følge flertallet. Hvis mindretallet eller den enkelte arving kan give en rimelig begrundelse for ønsket om vurdering af et aktiv eller passiv, forhåndsbesked eller klage over boets skatteansættelse m. v., må det antages, at skifteretten (eksekutor) fremmer spørgsmålet, medmindre andre hensyn taler afgørende imod.

Praktiske hensyn taler afgørende imod at give mindretallet eller den enkelte arving eller legatar en egentlig ret til at kræve vurdering, forhåndsbesked eller til at klage over boets ansættelser m. v. En sådan ret for mindretallet eller den enkelte arving ville i betydelig grad kunne medvirke til at forlænge skiftebehandlingen til skade for